

30 MAART 2014 – VIERDE ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

EERSTE LEZING

EERSTE BOEK SAMUEL 16, 1b.6-7.10-13a

In die dagen zei de Heer tot Samuël: „Vul een hoorn met olie: Ik zend u naar Isaï de Betlehemiet, want een van zijn zonen heb Ik voor het koningschap bestemd.”

Toen Samuël daar aankwam, viel zijn blik op Eliab en hij dacht: „Die daar voor de Heer staat is ongetwijfeld zijn gezalfde!” Maar de Heer zei tegen Samuël: „Ga niet af op zijn voorkomen of zijn rijzige gestalte; hem wil Ik niet. Want God ziet niet zoals een mens ziet; een mens kijkt naar het uiterlijk, maar de Heer naar het hart.” Zo stelde Isaï zeven van zijn zonen aan Samuël voor, maar Samuël zei tegen Isaï: „Geen van hen heeft de Heer uitverkoren.” Daarop vroeg hij aan Isaï: „Zijn dat al uw jongens?” En deze antwoordde: „Alleen de jongste ontbreekt; die hoedt de schapen.”

Toen zei Samuël tot Isaï: „Laat die dan halen, want we gaan niet aan tafel voordat hij hier is.” Isaï liet hem dus halen. De jongen was rossig, had mooie ogen en een prettig voorkomen. Nu zei de Heer: „Hem moet gij zalven: hij is het.” Samuël nam dus de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Sedert die dag was de geest van de Heer vaardig over David.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE EFESIERS 5, 8-14

Broeders en zusters,

Eens waart gij duisternis, nu zijt gij licht door uw gemeenschap met de Heer. Leeft dan ook als kinderen van het licht. De vrucht van het licht kan alleen maar zijn: goedheid, gerechtigheid, waarheid. Tracht te ontdekken wat de Heer behaagt. Neem geen deel aan duistere en onvruchtbare praktijken, brengt ze liever aan het licht. Wat die mensen in het geheim doen is te schandelijk om er ook maar over te spreken. Alles echter wat aan het licht wordt gebracht, komt in het licht tot helderheid. En alles wat verhelderd wordt, is zelf 'licht' geworden. Zo zegt ook de hymne: „Ontwaak, slaper, sta op uit de dood en Christus' licht zal over u stralen.”

EVANGELIE

JOHANNES 9, 1-41

(hier in de korte versie 1.6-9.13-17.34-38)

In die tijd zag Jezus in het voorbij gaan een man die blind was van zijn geboorte af.

Hij spuwde op de grond, maakte met het speeksel slijk, bestreek daarmee de ogen van de man en zei tot hem: „Ga u wassen in de vijver van Siloam”, (wat betekent 'gezondene'). De blinde ging ernaar toe, waste zich en kwam er ziende vandaan.

Zijn burens nu en degenen die hem vroeger hadden zien bedelen, zeiden: „Is dat niet de man, die zat de bedelen?” Sommigen zeiden: „Inderdaad, hij is het.” Anderen: „Nee, hij lijkt alleen maar op hem.” Hijzelf zei: „Ik ben het.”

Men bracht nu de man die blind geweest was, bij de Farizeeën; de dag waarop Jezus slijk had gemaakt en zijn ogen geopend, was namelijk een sabbat. Ook de Farizeeën vroegen hem dus, hoe hij het gezicht herkegen had. Hij zei hun: „De man die Jezus heet, deed slijk op mijn ogen, ik waste mij en ik zie.” Toen zeiden sommige Farizeeën: „Die man komt niet van God, want Hij onderhoudt de sabbat niet.” Anderen zeiden: „Hoe zou een zondig mens zulke tekenen kunnen doen?” Zo was er verdeeldheid onder hen. Zij richtten zich opnieuw tot de blinde en vroegen: „Wat zegt gijzelf van Hem, daar Hij u toch de ogen geopend heeft?” Hij antwoordde: „Hij is een profeet.”

Zij voegde hem toe: „In zonden zijt ge geboren, zo groot als ge zijt, en gij wilt ons de les lezen?” Toen wierpen ze hem buiten.

Jezus vernam dat men hem buitengeworpen had, en toen Hij hem aantrof, zei Hij: „Geloof ge in de Mensenzoon?” Hij antwoordde: „Wie is dat, Heer? Dan zal ik in Hem geloven.” Jezus zei hem: „Gij ziet Hem, het is degene die met u spreekt.” Toen zei hij: „Ik geloof, Heer”, en hij wierp zich voor Hem neer.

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Jean BASTIAENS —

Geloof overwint alles

DE LITURGIE VERRAST ONS vandaag weer met een rijk aanbod van lezingen. In de veertigdagentijd mag het wat meer zijn: meer aandacht voor het gebed, meer aandacht voor de noden in de wereld, meer aandacht voor het Woord van GOD. En dus zijn de lezingen soms ook wat langer, zoals vandaag. Laten we edelmoedig zijn en ons, zoals Jezus dat deed in de woestijn, openstellen voor de Schriften. Vooral de evangelielezing is een schot in de roos: het verhaal sleept ons mee in een proces tegen een blindgeborene dat eigenlijk het voorschot blijkt te zijn op het proces tegen Jezus zelf. Alleen als we de tekst integraal lezen, komen we de rijke inhoud ervan echt op het spoor. En het zou natuurlijk nog meer helpen, mochten de bisschoppen van Vlaanderen nu eindelijk eens werk maken van een nieuwe uitgave van het lectionarium op basis van de vernieuwde Willibrordvertaling of de interconfessionele Nieuwe Bijbelvertaling. Dan zouden de teksten beter voor te lezen zijn en nog meer onze aandacht trekken.

De evangelielezing beslaat het hele negende hoofdstuk van het Johannesevangelie. Jezus bevindt zich in Jeruzalem, waar Hij met vele pelgrims het Loofhuttenfeest heeft gevierd (7, 2.37). Op de sabbat na dit feest is Jezus nog steeds in de stad. Hij is ternauwernood ontsnapt aan een steniging, nota bene in de tempel zelf (8, 59). De sfeer is grimmig. De Joodse leiders voelen zich steeds meer bedreigd door het vrijmoedig en gezagvol optreden van Jezus. „Wie denkt U wel dat U bent?“, zeggen ze (8, 53).

Op die sabbat ontmoet Jezus een man die vanaf zijn geboorte blind is. Op het Loofhuttenfeest speelt de symboliek van het licht een belangrijke rol, zodat het niet vreemd is dat Jezus nog in deze termen over zichzelf spreekt: „Ik ben het licht voor de wereld” (9, 5). En licht wil Hij ook zijn voor de man die niet kan zien, vanaf zijn geboorte. Ook Jezus' leerlingen worden getroffen door de aanblik van de blinde man. Voor de gelovige Jood staan ziekten en allerhande lichamelijke beperkingen niet los van het morele en geestelijke leven dat een mens leidt. En daarom leggen ze Jezus de vraag voor of de man blind is „door zijn eigen zonden of door die van zijn ouders”. Jezus verwerpt deze voorstelling van zaken. De man, die door zijn blindheid tot de bedelstaf werd veroordeeld, zal door Jezus uit zijn isolement en uit zijn vernedering worden gehaald. En Jezus zal meer doen dan dat. Hij zal de ogen van de man niet alleen openen voor het zicht op de wereld, maar ook voor het zicht op Jezus zelf, de Mensenzoon die van Godswege gezonden is om te redden en te helen (9, 35). En de mensen die van zichzelf menen dat ze zien en een goede kijk hebben op de wereld en wat daarin omgaat, zullen blind blijken te zijn voor de tekenen die Jezus stelt. Jezus ontmaskert de zelfverzekerde eigenwaan van hen die aan anderen hun regels willen opleggen en die Jezus verwijten dat Hij op sabbat aan 'genezingswerk' doet. Wie dacht te zien, is blind, en de verstoten blindgeborene wordt een ziende die in Jezus gelooft als een profeet, als een man van GOD, en ja, als de Mensenzoon.

Omdat Jezus na de genezing afwezig is, wordt het proces niet tegen Jezus, maar tegen de genezen man zelf gevoerd. Eerst wordt hij ondervraagd door zijn omgeving: de burens en al degenen die hem kenden als de blinde bedelaar. Ze willen van hem weten wat er precies is gebeurd. Omdat ze Jezus zelf niet te pakken krijgen, leiden ze de man voor bij de leidinggevende Farizeeën (die later ook „de Joden” worden genoemd). Ook de leiders willen weten wat er precies gebeurd is en concluderen dat deze Jezus niet 'van GOD' kan zijn, omdat Hij de sabbat niet onderhoudt. Maar sommigen twijfelen, zodat ze aan de blinde vragen welke kijk hij zelf op Jezus heeft.

In de volgende etappe van het proces worden de ouders van de blindgeborene ondervraagd. Ze moeten verschijnen voor een ondervraging, maar geven te kennen dat ze buiten de zaak gehouden willen worden. Waarom? Omdat ze vrezen geëxcommuniceerd te worden, dat wil zeggen uit de synagoge gezet te worden. Want de Joodse leidinggeven- den hadden reeds besloten dat al wie Jezus zou belijden als de messias van Israël, uit de synagoge gebannen zou worden. Een harde maatregel, die de ernst van het proces onderstreept. In feite werd deze maatregel genomen in de tijd waarin de lezers van het Johannesevangelie leefden, dat wil zeggen aan het einde van de eerste eeuw.

Daarna volgt opnieuw een ondervraging van de man die blind was geweest. De man bijt van zich af en weerstaat de ondervragingen, met als gevolg dat hij daadwerkelijk wordt geëxcommuniceerd. En dat is het moment waarop Jezus opnieuw verschijnt om zichzelf ten volle aan hem te openbaren. De man komt tot een dieper inzicht in wie Jezus is. Zijn geloof overwint alles, zelfs een excommunicatie.